

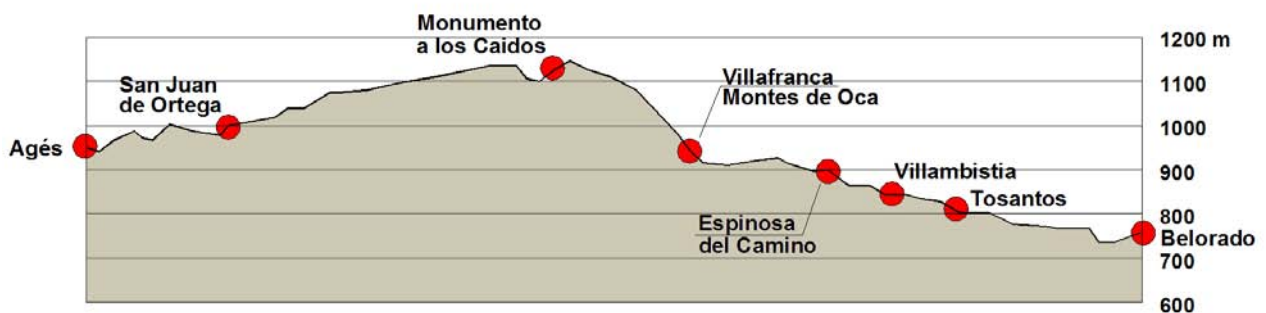
Belorado - Agés 7.5.

12. päivä: Belorado - Agés 7.5.pe

	pop '09	alt(m)	km	km yht	klo	askelmittari
Belorado (alb. Caminante)	2172	772	0		7:00	0
Tosantos	53	819	4.8	4.8	8:00	6700
Villambistia	54	867	1.9	6.7	8:25	
Espinosa del Camino	33	900	1.6	8.3	8:50-9:10	11200
Villafranca Montes de Oca	140	948	3.6	11.9	10:02-10:10	16200
Monumento de los Caidos		1140	4.6	16.5	11:20	
San Juan de Ortega	29	1000	7.5	24.0	13:10-13:30	32800
Agés (alb. San Rafael)	54	960	3.7	27.7	14:20	38000

kuljettu 238.3 km
jäljellä 526.1 km

Kello 7:00 seisoin alberguen ulkopuolella. Poikkeuksellista kyllä olin syönyt jo aamupalan alberguessa. Sää näytti lupaavalta. Aamusta muodostuikin vaelluksen kannalta varsin mukava. Sää oli pilvipoutainen. Ensimmäinen kylä Tosantos oli tunnin matkan päässä. Jatkoin kuitenkin vaellusta vielä seuraavankin kylän Villambistian läpi tavoitteena Espinosa del Camino.

Yllä heti Beloradosta lähdettyä ylitettiin Rio Tirónin yli vievä vanha silta, vieressä oli puurakenteinen jalankulkusilta. Etelässä siinteli lumihuippuisia vuoria. Parin päivän takaiset lumipyryn jäljet näkyivät vielä Sierra de la Demandan rinteillä.

Tosantosin raittia. Alla taustalla häämöttää Tosantosin kallioon hakatun Ermita de Nuestra Señora de la Peñan pyhäkön aukkoja.

Yllä Iglesia Parroquial de Villambistia kirkko. Yllä saman kylän kaivo.

CAMINO DE SANTIAGO VILLAMBISTIA

ESPINOSA DEL CAMINO

Espinosa del Caminossa poikkesin baariin. Tilasin kahvin ja meni ulkopöytään syömään eväitäni. Baarin tiskin takana seinällä oli alla oleva ilmakeku. Oikealla yllä on kylän reunalla sijainnut kirkko Iglesia de la Asunción.

Oli vielä pouta kun lähdin Espinosasta, mutta sitten alkoi sataa ja sitä kesti koko loppupäivän. Ennen Villafrancaa tien vieressä oli San Felicen luostarin rauniot, peräisin 9:nneltä vuosisadalta.

VILLAFRANCA MONTES DE OCA

Villafranca Montes de Ocan kylässä poikkesin kahville ja keräilin voimanrippeitä ni kokoon Montes de Ocan ylitykseen. Olin nyt noin 950 metriä merenpinnasta. Vielä piti päästä parisataa metriä korkeammalle. Alla peregrinot virittelevät sadeviittoja.

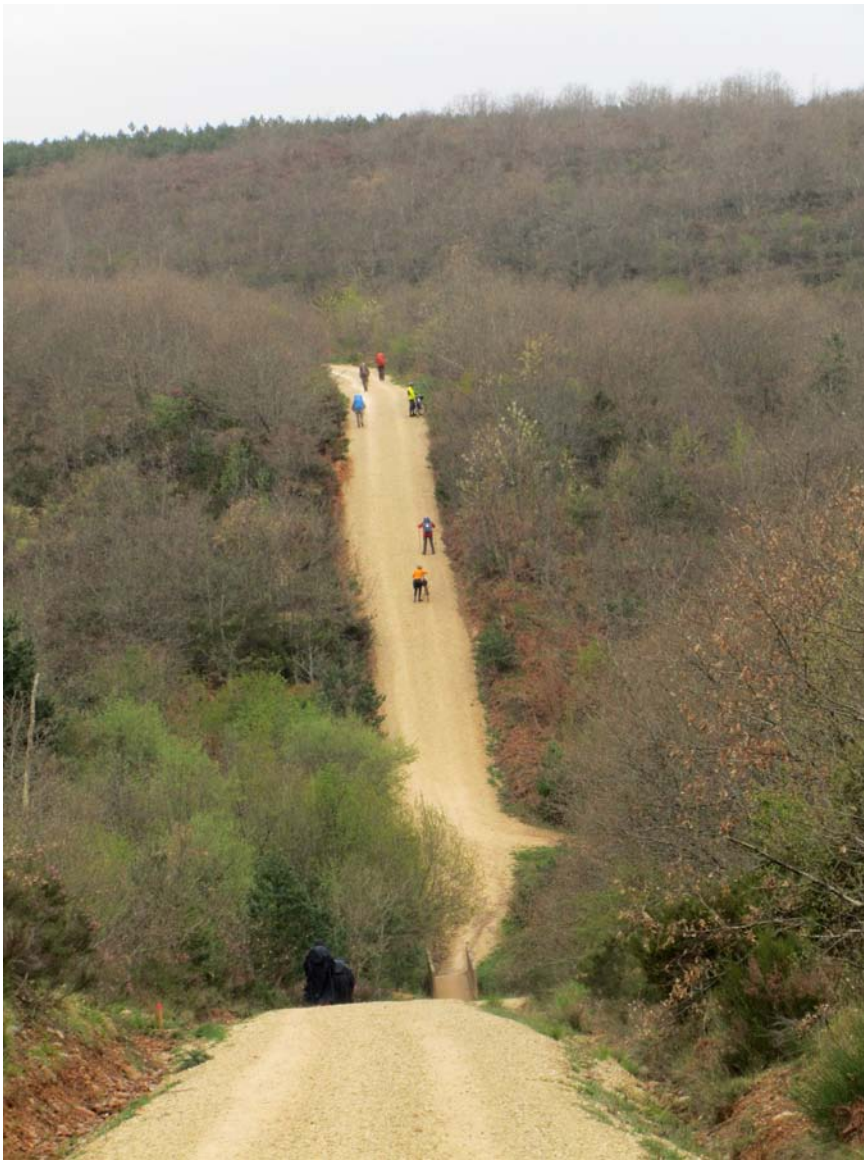
Villafrancan komea kirkko Iglesia de Santiago Apóstol oli varsin uusi, valmistunut vuonna 1800. Alla ollaan jo lähes Montes de Ocan korkeimmalla kohdalla. Kaksi saksalaismiestä oli vaeltanut jo usean päivän ajan samaan tahtiin kuin minäkin. Menivät ohitseni juuri tässä kohdassa. Toinen sanoi minulle, että sinun kuvisasi näkyy aina vain toisia vaeltajia. Mitä sanot kotona, kun kysyvät, missä sinä olet. Anna kamera, niin otan kuvan. No tässä minä olen.

Pian Montes de Ocan korkeimman kohdan Valbuenan (1160 m) ylityksen jälkeen tien vieressä oli muistomerkki vuodelta 1936. Sisällissodan aikana Burgosin tasavaltaisia oli kuljetettu tänne ja surmattu.

“Turhaa ei ollut heidän kuolemansa, vaan heidän teloituksensa. “

Muistomerkin jälkeen seurasi jyrkkä lasku ja heti perään jyrkkä nousu. Sitten alkoi erittäin yksitoikkoinen taival metsän läpi. Alla olevan kaltaista kuraista tietä tuntui riittävän tavattoman pitkään. Itse asiassa 7.5 kilometriä. Ja sadetta riitti iltaan asti.

San Juan de Ortegan mahtava kirkko Iglesia de San Nicolas. En käynyt sisällä. Vähän kadutti jälkeensä, mutta oli olevinaan niin kiire vielä eteenpäin. Alla kylän baari.

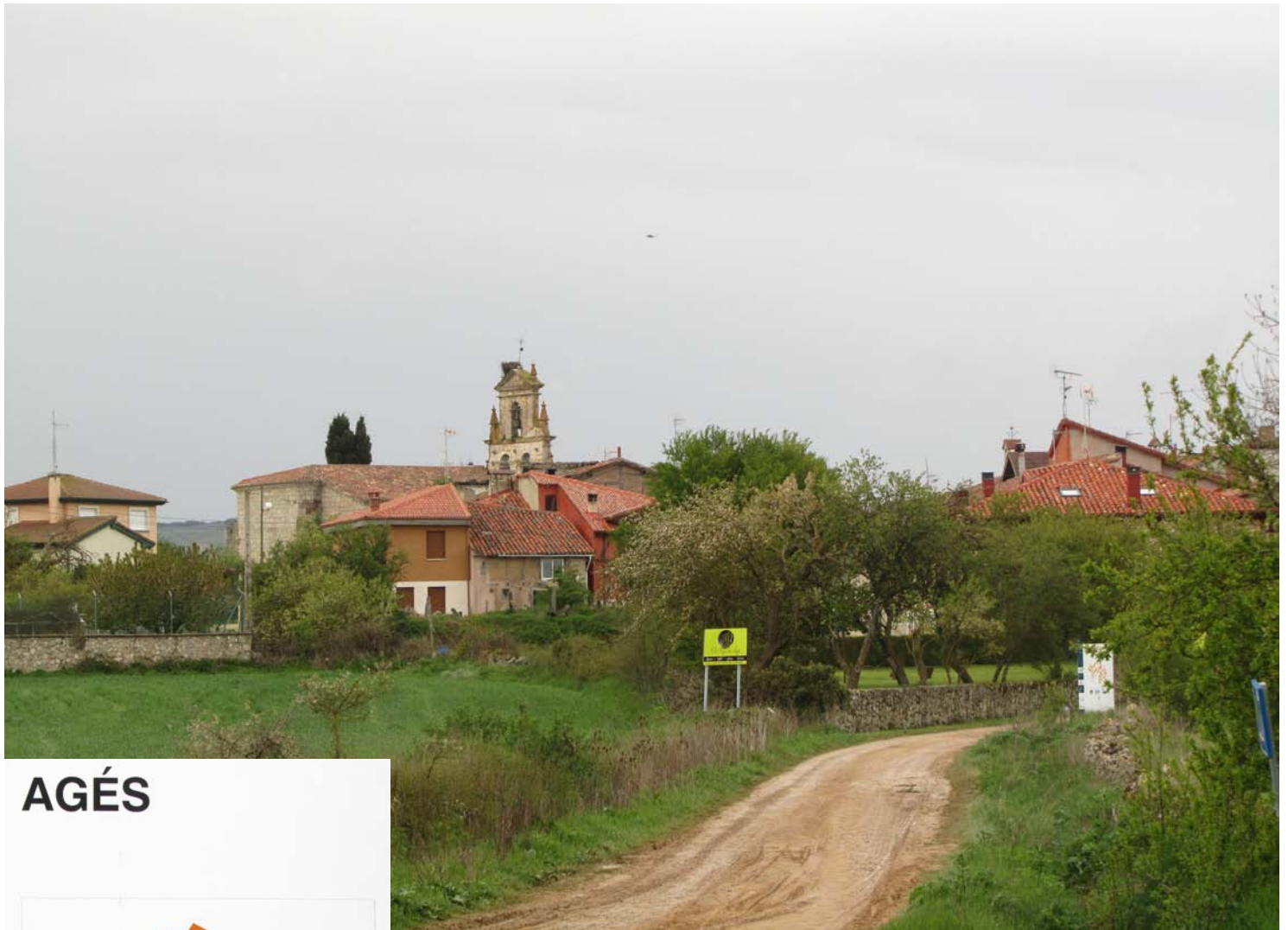
Vihdoin parin tunnin vaelluksen jälkeen oli edessä San Juan de Ortegan pieni kylä. Paikallinen baari oli tupaten täynnä porukkaa. Jonotuksen jälkeen sain ostettua kupin kahvia ja leipää. Joten kuten sain paikan pöydästä, jossa jo istui espanjalaispariskunta. Mies kävi hakemassa heille jotain purtavaa. Nainen nosti kovan äläkän ja mies lähti vaihtamaan ostostaan ja ilmestyi tungoksesta jonkin ajan kuluttua uusi syötävä lautasella. Se kelpasi. Parinkymmenen minuutin tauon jälkeen taas sadeviitta päälle ja matkaan.

Vajaa tunti, 3,7 kilometriä ja 5200 askelta, niin Agés kylä oli tavoitettu. Kello oli 14:20. Nyt sai riittä. Yli seitsemän tuntia oli kulunut aamuisesta lähdöstä päivän taipaleelle.

AGÉS

Pienien vaikeuksien jälkeen löysin Agésin kylän alberguen. Kävelin vahingossa jo läpi koko kylän, kunnes huomasin, että keskusta taisi jo jäädä taakse. Yöpymismaksu oli 7 euroa. Illalla oli alberguessa illallinen (9 e). Samassa pöydässä oli yksi italilainen, yksi kanadalainen jka yksi hollantilainen nainen sekä yksi nuori italialismies. Viimeksi mainittu tavoitteli 35 km:n päivätaipaleita.

San Rafaelin sello